

Keep the promise/ Mindolo Ecumenical Foundation 2006-12-10

*Anna you come back in ten years
You gonna find me hot
So grateful for what you done for me
I'm hot!*

Det är sent på kvällen. Jag har just haft adventsfest med svenskt tema och Jeff rappar. Han är 17 år och tårögdd, rörd av sin egen förmåga att beröra. Han har stora drömmar om att bli rappare, dataprogrammerare i USA och allmänt Bäst. Han pratar om sig själv i tredje person – ”J Smart” - men just nu sitter han på en stol i mitt vardagsrum i mitt lilla hus i Mindolo Ecumenical Foundation i Kitwe, Zambia.

Många av er har nog varit här eller hört talas om Mindolo. Centret, som är närmast att beskriva som en kristen folkhögskola, började som kringcyklade pastorer som predikade för gruvarbetarna i koppargruvorna på 20-talet, permanentades och grundades formellt av missionärer på 50-talet för att utbilda koppargruvarbetarnas fruar. Idag tar man emot drygt 50 helårsstudenter från hela Afrika som studerar ekumeniskt ledarskap, kvinnligt ledarskap, ungdomsledarskap, freds- och konfliktskunskap och media/journalistik. Utöver dem tillkommer hundratalet personer som besöker Mindolo varje år för kortare workshops. Här, på 152 tunnland strax utanför Kitwe, bor alltså jag. I detta lilla mikrokosmos som är campus men egentligen så mycket mer finns undervisningssalar, grisar, säkerhetsvakter, tegelhus, studentbostäder, gästbostäder, personalbostäder, klinik, sömmerska, projektbyggnader, aidscentrum, fyra kyrkosamfund, fyra kapell, en kyrka, en tv-lounge, ett Dag Hammarskjöldbibliotek med böcker från ureran, ett American Corner med flashiga datorer och Bill Gates-foton, ett lågstadium för gatubarn, en egen damm med krokodiler och rent vatten i, fotbollsplan, basketplan, indier, srilankier, tanzanier, namibier, zimbabwier, zambier, rwandier, avokado- och mangoträd, bananer

med grönt, grönt skal och jag. Och såklart; en tom swimmingpool. För alla som nånsin varit i den här delen av Afrika vet att det hör till; på 70-talet byggde man stort och drömde ännu större. Idag finns inget vatten, inga pumpar, bara torkade grodor och damm. Som symboliska hål i utvecklingen markerar de tomma swimmingpoolerna något viktigt.

Ja, för dem som brukade bo här på 70- och 80-talen är Mindolo bara en skugga av sitt forna jag; husen är slitna och finanserna i botten. Men för mig är det Hemma. Det är kärlek, det är gemenskap, det är liv. En småmagisk plats där det alltid händer något, en ny person eller tre alltid kommer in genom dörren, vare sig jag är hemma eller på jobbet.

För det är också på Mindolo jag arbetar som volontär utsänd av er, medlemmarna i Svensk-zambiska föreningen för att få igång det Youth Rights Information Center (YRIC) som vi startade 2005. Och Jeff, som alltså nu sitter bland saffransbullssmulor och hela kvällen försökt stjäla åt sig alkoholhaltig glögg, är också en av de mest aktiva medlemmarna i Swezam Youth Club, den ungdomsklubb som är länkad till YRIC. Varje onsdag och fredag sveper 15 fantastiska tonåringar in på mitt kontor. Jag har aldrig jobbat med ungdomar förut – tvärtom, jag har nästan medvetet undvikit tonåringar – men dessa 15 gymnasister har totalt invaderat och besekrat mitt hjärta. När de dansar och debatterar om HIV/Aids och mänskliga rättigheter och inte minst könsaspekter i deras vardagsliv är de det finaste jag vet. Vi har redan gjort så mycket undre mina fyra månader här; haft datakunskap, åkt till dag Hammarskjöld Crash Site, lärt oss om ledarskapsteknik, gjort kondomundersökningar på campus, pratat om sex och könsmaktsaspekter ur bibliskt perspektiv och fått besök av föreningsmedlemmar från Orsa. Bland annat.

Datorövning

På schemat kvarstår föreläsningar med ugandiska kvinnosakskämpar om våld i hemmet och självförsvarskurs med Zambiamästaren i judo. Dessa femton är mitt hopp när alla andra tiger om HIV-epidemin; de är öppna och vetgiriga, de frågar och ifrågasätter. När vi firade World

Besök på Dag Hammarskjölds haveriplats

Aids Day den 2 december bjöd de in sina föräldrar och spelade upp en pjäs om föräldrar som inte pratar om sex med sina barn. (För alla er som känner till de zambiska traditionerna, vet att detta var mycket modigt!) Temat var *Stop Aids. Keep the Promise*. Och när de i slutet stod upp, alla femton och lovade mig att fortfarande finnas kvar när jag kommer tillbaka om tio år, så trodde jag på dem. Statistiken säger att tre av dem kommer att ha dött av AIDS, men just den dagen, just då, då trodde jag på dem.

Så när Jeff nu sitter bland saffransmulor och pepparkaksrester i mitt vardagsrum är det mer än en känsla han förmedlar; det är ett löfte han lovar att hålla. Fler ungdomsgrupper ska kicka igång under våren och verksamheten utökas. Vi är på god väg.

Jag vill tacka er medlemmar som stöttat projektet! och Forum Syd som sponsrat min tid här. Och så vill jag tacka Jeff, Lisa, Macdonald, Aretha, Darius, Annie, Jairos, Audrey, Godfrey, Annette, Don, Lumwanya, Clara, George, and Yvonne.

Anna Tyllström

World AIDS Day